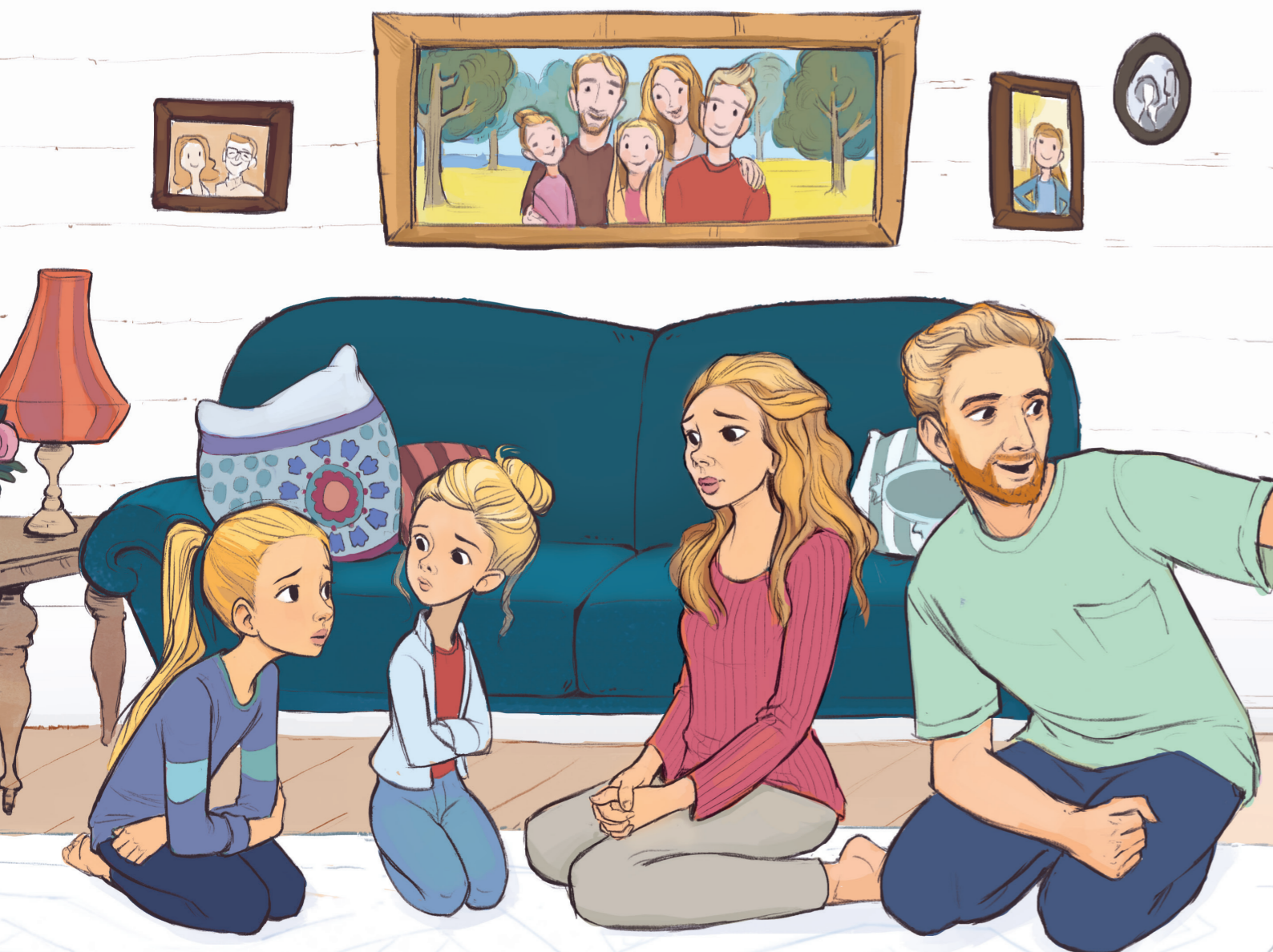

Glem ikke at bede for Erik

Julie Cornelius-Huang
Baseret på en sand historie

»Glem ej, at hver og en har ret til valg imellem godt og slet« (Salmer og sange, nr. 156).

Karis familie knælede ned ved sofaen for at bede familiebøn. Alle foldede deres hænder i ærbødighed. Far bad Karis lillesøster, Liv, om at bede.

»Glem ikke at takke vor himmelske Fader for alle vore mange velsignelser,« mindede far hende om.

»Og glem ikke at bede for Erik,« tilføjede mor. Mor mindede dem altid om at bede for Erik.

Erik var Karis storebror. Inden han rejste for at læse på universitetet, var han og Kari bedste venner. Hun savnede alle de sjove ting, de plejede at lave sammen.

For nogle få måneder siden var der så sket det, at Erik havde fortalt mor og far, at han ikke havde lyst til at være medlem af Kirken mere. Kari og hendes familie blev overraskede og kede af det. De begyndte at bede for Erik hver aften. Sommetider bad de om, at han måtte føle Helligånden og ønske at vende tilbage til Kirken. Papa bad om, at Eriks tanker måtte blive klare, og at han kunne træffe gode valg. Mor bad ofte om, at nogle, han stolede på, ville kunne hjælpe ham tilbage på rette vej. Efter alle deres bønner, kunne Kari ikke lade være med at føle sig en smule vred. Hvorfor havde vor himmelske Fader ikke ført Erik tilbage til Kirken?

Og ligesom Liv havde åbnet munden for at bede, kunne Kari ikke holde det i sig mere. »Hvorfor har vor

himmelske Fader ikke besvaret vore bønner,« busede det ud af hende. Alle så overrumplede på Kari, men hun var for vred til at tage sig af det. I et minut var der ingen, der sagde noget.

»Kari,« sagde far, »da du kom hjem fra skole i dag, lagde du så din rygsæk væk?«

»Hva?«, spurgte Kari forvirret. Hvad havde hendes rygsæk med noget at gøre? Hun stirrede på hoveddøren og så, at hendes rygsæk lå smidt op mod væggen, og at den ikke var hængt op ved siden af Livs. »Nej, undskyld.«

»Bad mor dig ikke om at hænge den op?«

»Jo,« svarede Kari. Hun så ned på sine knæ.

»Beder mor dig ikke ofte om at hænge din rygsæk op?«

»Jo,« mumlede Kari. Hun vidste stadig ikke, hvad det her havde med noget at gøre. Tog far ikke hendes spørgsmål alvorligt

»Jeg ved, at når vi beder for Erik, så svarer vor himmelske Fader vores bøn – hver gang. Problemet er, at Erik nok ikke lytter efter lige nu. Det står Erik frit at vælge, om han vil lytte til Helligånden, akkurat som du vælger, om du lytter til mor omkring din rygsæk. Men tror du, at du *altid* vil blive ved med at overhøre mor, når hun beder dig om at hænge din rygsæk op?«

»Nej, det tror jeg ikke,« sagde Kari.

»En dag hører hun efter!«, sagde mor og blinkede til Kari. Kari smilede.

»Så måske hører Erik også efter en dag,« tilføjede Kari.

»Helt sikkert,« sagde mor. »Det at lytte til Helligånden er en færdighed, man er nødt til at udvikle. Måske har Erik ikke lært det endnu.« Kari begyndte at få det lidt bedre.

De bøjede allesammen deres hoved, mens Liv fremsagde bønnen. Hun bad om, at Erik ville lære at lytte til Helligånden. Kari følte en fred og varme, mens

Liv bad. Hun vidste, at vor himmelske Fader hørte deres bønner. Da Liv nævnte nogle af de måder, som deres familie var blevet velsignet på, tænkte Kari på en anden velsignelse, der kunne komme på listen – hun forstod mere om bøn nu!

Da de var færdige med bønnen, vidste Kari, at vor himmelske Fader ikke havde glemt Erik. Hun vidste også, at han aldrig ville glemme hende. ■

Forfatteren bor i Nevada i USA.

HVAD ER HANDLEFRIHED?

Handlefrihed er en gave, som vor himmelske Fader har givet til alle. Det er den gave, der gør, at vi kan vælge, hvad vi vil gøre. Himmelske Fader hjælper os, men han tvinger os ikke til at gøre ting. Han lader os i stedet selv vælge.